

Artykuł 29

Wejście w życie umowy

mowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

Artykuł 30

Okres obowiązywania umowy

1. Niniejsza umowa zawarta jest na okres pięciu lat,
2. Jeżeli umowa nie zostanie wypowiedziana, ulega

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 17 grudnia 1980 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

141**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 29 października 1981 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii o ochronie prawnej i pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Helsinkach dnia 27 maja 1980 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 29 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii o ochronie prawnej i pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Helsinkach dnia 27 maja 1980 r., na-

stąpiła w Warszawie dnia 15 września 1981 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa weszła w życie dnia 16 października 1981 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*

142**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 12 października 1981 r.

w sprawie skróconego czasu pracy oraz dodatkowych urlopów dla pracowników hamowni silników kolejowych i agregatowych Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski”.

Na podstawie art. 130 i art. 160 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) po porozumieniu ze związkami zawodowymi zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się skrócony czas pracy dla pracowników zatrudnionych w hamowni silników kolejowych i agregatowych Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski”.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w § 1 wynosi:

- 1) 41 godzin tygodniowo w 6-dniowym tygodniu pracy,
- 2) 35 godzin tygodniowo w 5-dniowym tygodniu pracy.

2. Pracownicy zatrudnieni w skróconym czasie pracy nie mogą być zatrudniani w godzinach nadliczbowych.

§ 3. Godzinowe stawki płac pracowników, o których

mowa w § 1, ulegają podwyższeniu w stosunku, w jakim pozostaje normalny czas pracy do skróconego czasu pracy.

§ 4. Pracownikom, o których mowa w § 1, przysługuje dodatkowy płatny urlop w wymiarze ośmiu dni roboczych w każdym roku kalendarzowym.

§ 5. 1. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego pracownik nabywa po przepracowaniu jednego roku w hamowni silników kolejowych i agregatowych Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski”.

2. Prawo do urlopu dodatkowego przysługuje pracownikowi, jeżeli praca jest wykonywana co najmniej w połowie obowiązującego go wymiaru czasu pracy.

§ 6. 1. Dodatkowego płatnego urlopu udziela się, w zależności od wskazań lekarza, łącznie z urlopem wypoczynkowym lub oddzielnie.

2. Dodatkowy płatny urlop nie może być dzielony na części.

3. Dodatkowy płatny urlop powinien być wykorzystany w tym roku, w którym pracownik nabył do niego prawo.

§ 7. W razie zastosowania urządzeń ochronnych lub wprowadzenia takich zmian w warunkach produkcji, które usuną szkodliwe dla zdrowia warunki pracy, Minister

Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz związkami zawodowymi wystąpi do Rady Ministrów z wnioskiem o ograniczenie lub cofnięcie uprawnień do dodatkowego płatnego urlopu lub skróconego czasu pracy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

143

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1981 r.

w sprawie wieku emerytalnego dla niektórych grup pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych.

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 i z 1981 r. Nr 20, poz. 100) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace:

- 1) bezpośrednio przy przetwórstwie azbestu,
- 2) bezpośrednio przy produkcji ołowiu i kadmu oraz przetwórstwie tych metali,
- 3) przy procesach technologicznych związanych z wytwarzaniem aluminium,
- 4) rybaków morskich,
- 5) w charakterze nurków,
- 6) w charakterze ratowników w Górskim Ochotniczym Pogotowiu Ratunkowym.

§ 2. Pracownik, który wykonywał prace wymienione w § 1 przez co najmniej 10 lat, nabywa prawo do emerytury w wieku 55 lat mężczyzna i 50 lat kobieta, jeżeli:

- 1) ma okres zatrudnienia wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn i 20 lat dla kobiet,

2) osiągnięcie wieku emerytalnego nastąpiło w czasie zatrudnienia albo w ciągu 5 lat po ustaniu zatrudnienia.

§ 3. 1. Jeżeli pracownik spełnia warunki do uzyskania emerytury, zakład pracy za jego zgodą występuje do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu emerytury i rozwiązuje w obowiązującym trybie stosunek pracy.

2. Rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem przechodzącym na emeryturę następuje nie wcześniej niż z dniem uzyskania prawa do emerytury.

§ 4. Właściwi ministrowie, w porozumieniu z Ministrami Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zdrowia i Opieki Społecznej i w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi, ustalą w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których wykonywane są prace wymienione w § 1.

§ 5. W § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1981 r. w sprawie warunków wymaganych do uzyskania emerytury przez niektórych pracowników zatrudnionych w portach morskich (Dz. U. Nr 22, poz. 111) skreśla się wyraz „nurka”.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

144

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 października 1981 r.

w sprawie obowiązku dokumentowania zakupu niektórych materiałów przez rzemieślników opłacających podatki w formie ryczałtu.

Na podstawie art. 38 pkt 4. ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rzemieślnicy opłacający podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, z wyjątkiem karty podatkowej, jeżeli używają do produkcji lub świadczenia usług surowców, materiałów, półwyrobów i towarów, zwanych dalej „materiałami”, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, są obowiązani posiadać oraz przechowywać dowody zakupu tych materiałów. Obowiązek posiadania i przechowywania dowodów zakupu nie dotyczy półwyrobów i towarów wykonanych

z materiałów wymienionych w wykazie, jeżeli te półwyroby i towary nie są wymienione w wykazie.

2. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy rzemieślników wykonujących usługi dla ludności, jeżeli obrót z wykonywania tych usług wynosi co najmniej 85% ogólnego obrotu rocznego. Za usługi dla ludności uważa się usługi określone w przepisach o rozwoju usług.

3. Dowody zakupu materiałów powinny odpowiadać wymogom określonym w odrębnych przepisach dla rachunków.

§ 2. 1. Rzemieślnicy określani w § 1, na których ciąży obowiązek posiadania dowodów zakupu materiałów,